

Agro-Nieuwsbrief

Uitgave: oktober 2015

In deze nieuwsbrief:

Bedrijfsvoering

Landbouwbeleid EZ in 2016

Fiscaal

Belastingplan 2016

GLB-beleid

Voorwaarden vanggewas

Opleggen randvoorwaardenkorting niet altijd nodig

Landschapselementen inzetbaar voor EA-verplichting

Juridisch

Boerengolf valt niet onder pachtbestemming

Wel feitelijk gebruik grond, maar geen gebruikstitel

NAM moet waardevermindering door gaswinning vergoeden

Planschade voor omwonenden windmolenpark

Mestwetgeving

Kringloopwijzer 2015: onderneem actie

Wijzigingen regels biologische mest

Afspraken over fosfaatrechten

Mestverwerking al geregeld?

Wetsvoorstel verantwoorde groei

Melkveehouderij

Milieu/omgeving

Grenswaarde PAS verlaagd voor aantal natuurgebieden

Eisen bovengrondse opslag diesel

Nb-vergunningen en voorlopige emissiefactoren

Subsidies

Forse aanscherping MDV-eisen

Belangrijke data

Belastingplan 2016

Het kabinet heeft op Prinsjesdag de Miljoenennota en het Belastingplan 2016 aangeboden. De belangrijkste maatregelen die de land- en tuinbouw (kunnen) raken zijn:

- De tarieven in de tweede en derde schijf van de inkomstenbelasting zijn met 1,85% verlaagd.
- De grens voor het toptarief van 52% is fors - verhoogd van een inkomen van € 57.585 naar € 66.421.
- De vermogensrendementheffing (box 3) wordt vanaf 2017 gewijzigd: kleine spaarders worden minder belast, grotere spaarders zwaarder.
- De verruimde schenkingsvrijstelling eigen woning wordt vanaf 2017 structureel verhoogd naar € 100.000, als de persoon maar jonger is dan 40 jaar.

- De energiebelasting op aardgas gaat met 4,5% omhoog voor gasafnames tot 170.000 m³, daarboven stijgt het tarief met ongeveer 2,7%. Deze stijging geldt ook voor de glastuinbouw, maar voor deze sector blijven wel fors lagere tarieven gelden.
- De energiebelasting op elektriciteit stijgt met bijna 6,5% bij afnames van meer dan 10.000 kWh, bij gebruik tot 10.000 kWh is dat ongeveer 0,5%.

Goed nieuws is dat de belangrijke vrijstellingen die speciaal gericht zijn op de landbouw, vooralsnog in stand blijven. Dit betreft de landbouwvrijstelling bij verkoop van grond, de landbouwregeling in de BTW en vrijstelling voor de overdrachtsbelasting.

Landbouwbeleid EZ in 2016

Het Ministerie van Economische Zaken zet in op de volgende speerpunten en beleidswijzigingen in de landbouwsector:

- Vanaf 2015 wordt de sectorbijdrage aan het Diergezondheidsfonds door middel van heffingen door EZ geïnd. Deze heffing staat voor 3 jaar vast. Er wordt gewerkt aan een flexibeler systeem, zodat beter ingespeeld kan worden op actuele ontwikkelingen.
- Naar aanleiding van een onderzoek naar de risico's in de vleesketen, zal keuring, toezicht en de aanpak van fraude verder vorm worden gegeven door de NVWA.
- Er zal uitvoering worden gegeven aan het beleid voor verbetering van dierenwelzijn, onder andere met het uitfaseren van ingrepen bij landbouwhuisdieren en het stimuleren van een maatschappelijk geaccepteerde fokkerij.
- Er worden maatregelen uitgewerkt waarmee het gewenste ambitieniveau van 80% weidegang voor melkvee in 2020 wordt gerealiseerd.
- Er zal worden gewerkt aan het doel om in 2020 te komen tot een hoogwaardige, duurzaam producerende en toekomstbestendige Nederlandse varkensketen die maatschappelijk wordt gewaardeerd.
- Het wijzigingsvoorstel van de Wet dieren zal worden behandeld in het Parlement. Provincies zouden dan de mogelijkheid krijgen om uit oogpunt van volksgezondheid de omvang van de veehouderij in een aangewezen gebied te reguleren.

Boerengolf valt niet onder pachtbestemming

Bij het gebruik van pachtgronden is het belangrijk om deze gronden te gebruiken zoals is overeengekomen met de verpachter. Indien de bestemming, de inrichting of de gedaante van het gepachte zonder schriftelijke toestemming van de verpachter wordt veranderd, kan dit leiden tot het opzeggen van de pachtovereenkomst. Er is geen toestemming vereist voor veranderingen die bij het einde van de pacht zonder noemenswaardige kosten ongedaan gemaakt en verwijderd kunnen worden. Dit laatste geldt echter niet voor wijzigingen in de bestemming.

Een landbouwer pachtte sinds 1995 een perceel grond voor zijn melkveehouderij. Vanaf 2001 gebruikte hij het perceel tevens voor boerengolf. Hij maakte hierover aanvullende afspraken met verpachter. Afsproken werd dat verpachter een vergoeding kreeg voor elke boerengolfspeeler. De eerste jaren betaalde de landbouwer deze vergoeding aan de verpachter, maar na 2006 weigerde hij dit. Volgens de landbouwer moest boerengolf worden aangemerkt als een verbrede landbouwactiviteit en kon hij geen hogere vergoeding verschuldigd zijn dan de hoogst toelaatbare pachtsom.

Het gerechtshof oordeelde dat voor de boerengolfactiviteiten schriftelijke toestemming van de verpachter was vereist. Deze activiteiten vielen buiten de pachtverhouding tussen partijen, zodat de landbouwer hiervoor alsnog een vergoeding – bovenop de pachtsom – moest betalen voor de periode na 2006. Daarnaast diende de landbouwer de boerengolfactiviteiten op het gepachte te staken.

Gelukkig mocht de landbouwer de gepachte grond wel blijven gebruiken voor de melkveehouderij. Uit het feit dat er aanvullende afspraken waren gemaakt, kon worden afgeleid dat de verpachter onder voorwaarden had toegestemd in de dubbele bestemming (recreatief en landbouwkundig). Waren deze afspraken niet gemaakt, dan had de verpachter zelfs ontbinding van de pachtovereenkomst kunnen eisen.

Vraag in voorkomende gevallen tijdig toestemming aan de verpachter. Indien deze de toestemming weigert, kan men zich richten tot de grondkamer.

Kringloopwijzer 2015: onderneem actie

Melkveebedrijven met een fosfaatoverschot zijn vanaf dit jaar verplicht een kringloopwijzer op te stellen. Vanaf 2016 geldt deze verplichting voor alle melkveebedrijven.

Met de kringloopwijzer krijgt men inzicht in de mineralenstromen op het bedrijf en kan hier vervolgens op ingespeeld worden. Veelal leidt dit ook tot een hoger bedrijfsresultaat.

Ander voordeel is dat er in de toekomst mogelijk ruimte komt voor verdere ontwikkeling van een bedrijf:

- Bij een aantoonbare lagere fosfaatproductie zijn er minder fosfaatrechten nodig zijn of kan er meer vee worden gehouden;
- Wanneer aangetoond kan worden dat er meer fosfaat aan de bodem onttrokken wordt dan er wordt aangewend. Men zou dan een hogere fosfaatgebruiksnorm kunnen krijgen.

Belangrijk is dat er BEX-waardige monsters worden genomen van de aangelegde en nog aan te leggen gras- en maïskuilen. De aangelegde hoeveelheden moeten worden vastgesteld door de monsternemer.

Als men niet beschikt over BEX-waardige monsters van de voorraden gras- en maïskuil per 1 januari 2015, moet de kringloopwijzer wel zo goed mogelijk ingevuld worden maar mag men voor de mestboekhouding nog niet rekenen met de (eventuele) BEX-voordelen.

Wijzigingen regels biologische mest

Een belangrijk uitgangspunt in de biologische landbouw is het sluiten van de kringloop. Mest is daarin een grote factor. Biologische bedrijven mogen alleen zogenoemde A- en B-meststoffen gebruiken. Bedrijven met een mestoverschot (productie meer dan 170 kg stikstof per hectare) moeten het overschot afzetten op biologische percelen van een ander bedrijf. Dit moet worden bijgehouden in een administratie die wordt gecontroleerd door de stichting Skal.

In de regels omtrent het gebruik van biologische mest worden de volgende wijzigingen doorgevoerd:

- Wanneer er meststoffen worden gebruikt, moet vanaf 1 januari 2016 minimaal 65% (was 60%) van de stikstof uit A-meststoffen afkomstig zijn.
- Veehouders mogen vanaf nu hun biologische mest gezamenlijk opslaan bij een intermediair. Hiervoor gelden verschillende administratieve eisen, zoals een samenwerkingsovereenkomst en een verklaring van de dienstverlenende intermediair. De veehouder blijft ervoor verantwoordelijk dat de biologische mest op biologische grond wordt afgezet. Deze regeling geldt voorlopig tot 31 december 2018, maar kan op basis van een tussentijdse evaluatie worden voortgezet.
- Vanaf 2015 is het toegestaan om biologisch gecertificeerde reststromen (bijv. biologische verenmeel) als A-meststof te gebruiken. De certificatie moet worden gedaan door een private certificeringsorganisatie.

Wel feitelijk gebruik grond, maar geen gebruikstitel

Een landbouwer stelde dat hij naast zijn eigen landbouwgrond ook het gebruiksrecht had van het schouwpad. Hij toonde dit aan met een betalingsbewijs uit 1994 en stelde dat hij deze grond ook daadwerkelijk gebruikte voor ruwvoerwinning. Hij vond dat hij daarmee ook het feitelijk gebruik had.

Het College van Beroep voor het bedrijfsleven oordeelde dat een perceel grond behoort tot het bedrijf van de landbouwer wanneer deze bevoegd is zijn landbouwactiviteit op de betrokken oppervlakte uit te oefenen. Het college leidde hieruit af dat enige rechtsbetrekking op grond waarvan het betrokken perceel door de landbouwer wordt gebruikt, vereist is. Voor het antwoord op de vraag of de strook grond langs de waterloop op de peildatum tot het bedrijf van appelland behoorde, diende derhalve niet alleen te worden vastgesteld of hij het feitelijk gebruik had, maar tevens of hij beschikte over een gebruikstitel ten aanzien van deze grond.

Het waterschap weersprak dit gebruiksrecht en daarom zag het college geen reden om aan te nemen dat appelland op 15 mei 2013 een gebruiksrecht voor deze grond had. De grond was daarmee niet subsidiabel.

Bij veel paardenweidjes speelt de omgekeerde situatie. De particulier geeft toestemming om de grond op te geven 'voor de mest'. De landbouwer tekent de grond in, maar geeft geen invulling aan het feitelijk gebruik. Deze grond is daarmee geen landbouwgrond die bij het bedrijf behoort. Dit heeft tot gevolg dat de grond niet subsidiabel is en hieraan geen gebruiksnormen kunnen worden toegekend.

Afspraken over fosfaatrechten

Er is nog veel onduidelijk over de invoering van de fosfaatrechten in de melkveehouderij. De brief waarin de staatssecretaris de rechten aankondigde, riep veel vragen op, met name over het aantal fosfaatrechten dat een bedrijf krijgt toegewezen en in hoeverre deze verhandelbaar zijn tussen de verschillende sectoren (melkvee, pluimvee en varkens).

Aangezien de invoering van het stelsel van fosfaatrechten nog zowel in de Tweede Kamer als in de Eerste Kamer besproken moet worden en nog moet worden vastgelegd in wetgeving, is het de vraag of invoering per 1 januari 2016 haalbaar is.

Er zijn melkveehouders die vooruitlopend op de wetgeving nu al afspraken proberen te maken met stoppende veehouders. Het is verstandig deze afspraken onder voorbehoud te maken, zolang de wetgeving nog niet bekend is.

Grenswaarde PAS verlaagd voor aantal natuurgebieden

Volgens de Natuurbeschermingswet 1998 bestaat er geen vergunningplicht als de door een project of andere handeling veroorzaakte stikstofdepositie niet hoger is dan de zogenaamde grenswaarde. Deze grenswaarde bedraagt 1 mol per hectare per jaar.

Indien de depositieruimte voor projecten zonder vergunningplicht voor 95% is benut, wordt de algemene grenswaarde van 1 mol echter van rechtswege verlaagd naar 0,05 mol. Dit is inmiddels het geval voor een aantal Natura 2000-gebieden, namelijk Alde Feanen, Lieftingsbroek, Duinen Ameland, Duinen Schiermonnikoog, Rijntakken (uiterwaarden IJssel, Nederrijn en Waal en de Gelderse Poort), Vlijms Ven, Moerputten & Bossche Broek, Deurnse Peel & Mariapeel, Veluwe, Van Oordt's Mersken, De Wieden, Maasduinen, Drentsche Aa, Zwanenwater & Pettemerduinen, Oostelijke Vechtplassen en Mantingerzand. In deze gebieden kunnen nog vergunningen worden aangevraagd, zolang er ontwikkelingsruimte beschikbaar is.

De meest actuele situatie is te vinden op de website 'Pas in uitvoering'. Daarnaast wordt de verlaging van de grenswaarde officieel gepubliceerd in de Staatscourant.

Mestverwerking al geregeld?

Bedrijven met een fosfaatoverschot moeten hiervan een vastgesteld percentage laten verwerken. Dit percentage is aanzienlijk hoger dan vorig jaar. Het is raadzaam na te gaan in hoeverre op dit moment aan deze verplichting is voldaan.

Voor melkveebedrijven komt daarbij dat het extra overschot ten opzichte van de fosfaatreferentie (vastgesteld op basis van het jaar 2013) geheel verwerkt moet worden. Dit betekent vaak dat er aanzienlijk meer mest verwerkt moet worden dan in het voorgaande jaar.

Melkveebedrijven kiezen er veelal voor om de mestverwerkingsplicht tegen een vergoeding over te dragen aan varkensbedrijven. Hiervoor moet een vervangende verwerkingsovereenkomst (VVO) worden afgesloten. In de praktijk blijkt echter dat veel bedrijven dit nog niet geregeld hebben. Het is raadzaam dit tijdig te regelen, aangezien het niet voldoen aan de mestverwerkingsverplichting enorme financiële consequenties heeft.

NAM moet waardevermindering door gaswinning vergoeden

In een zaak aangespannen door een aantal woningbezitters en woningcorporaties, heeft de rechtbank geoordeeld dat de NAM aansprakelijk is voor de schade bestaande uit waardevermindering van de onroerende zaken gelegen in het gebied waar aardbevingen voorkomten gevolge van gaswinning door de NAM. Deze schade komt voor vergoeding in aanmerking, ongeacht of er al dan niet fysieke schade aan de onroerende zaken is ontstaan en ongeacht of de onroerende zaken al dan niet zijn verkocht.

Aangezien er geen exacte datum kan worden aangegeven waarop de schade door waardevermindering zich heeft voorgedaan, is de rechtbank van oordeel dat vaststelling van de omvang van de schade kan plaatsvinden op het moment van taxatie na een vordering.

Volgens de rechtbank kunnen individuele belanghebbers in beginsel niet een tweede keer schadevergoeding claimen.

Hoewel het in deze zaak om woningen gaat, is het aannemelijk dat de uitspraak ook geldt voor andere onroerende zaken. Het is nog afwachten of de NAM in hoger beroep zal gaan.

Wetsvoorstel verantwoorde groei melkveehouderij

Eind september is het wetsvoorstel verantwoorde groei melkveehouderij gepubliceerd. In hoofdlijnen komt dit wetsvoorstel overeen met de AMvB, welke dit voorjaar bekend werd gemaakt. Het wetsvoorstel moet op 1 januari 2016 in werking treden. Mocht dit niet lukken, dan zal de AMvB op deze datum van kracht worden.

Kern van het wetsvoorstel is dat er beperkingen worden gesteld aan de mogelijkheid om geheel grondloos te groeien. Afhankelijk van de intensiteit (fosfaatoverschot per hectare) zal een deel van de groei met grond ingevuld moeten worden. Het overige deel van het overschot mag verwerkt worden (zie nieuwsbrief van juni 2015).

Er zijn twee belangrijke verschillen met de AMvB:

- Het fosfaatoverschot per hectare wordt bepaald op basis van het voorgaande jaar, terwijl de AMvB nog van het overschot van het jaar zelf uitging. Voor het jaar 2016 is dus het fosfaatoverschot over het jaar 2015 bepalend.
- Bedrijven die kunnen aantonen dat zij voor 30 maart 2015 (AMvB: 7 november 2014) financiële verplichtingen zijn aangegaan voor het laten verwerken van hun gehele melkveefosfaatoverschot, mogen hun melkveefosfaatoverschot voor 100% laten verwerken.

Voorwaarden vanggewas

De voorwaarden voor vanggewassen zijn afhankelijk van de regeling op grond waarvan de teelt van vanggewassen verplicht is.

Vanggewas als invulling van EA-verplichting

De volgende voorwaarden gelden bij de teelt van een EA-vanggewas:

- Er moet een mengsel van minimaal twee, toegestane soorten ingezaaid worden.
- Het gebruik van meststoffen is toegestaan.
- Het vanggewas moet minimaal tien weken op het land staan ¹⁾. Gedurende deze periode mag het vanggewas niet bewerkt, geoogst of vervoerd worden.
- Het vanggewas moet uiterlijk 1 oktober ingezaaid worden. Dit jaar is uitstel verleend tot 15 oktober voor landbouwers die getroffen zijn door overvloedige neerslag (meer dan 100 mm in september). Landbouwers die hiervan gebruik willen maken, moeten dit wel melden bij de RVO.
- Het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen is niet toegestaan tijdens de tien weken en tot en met 31 december.
- Er moet ten minste 75% van de aanbevolen hoeveelheid zaaizaad gebruikt worden.

¹⁾ De via de Gecombineerde opgave opgegeven zaai-datum is bepalend voor de aanvang van deze termijn. Indien de werkelijke inzaaidatum afwijkt van de opgegeven datum, is het raadzaam een correctie op de Gecombineerde opgave in te dienen.

De staatssecretaris van EZ heeft begin september in een kamerbrief aangegeven dat als een aangevraagd EA-gebied bij een controle ontbreekt, dit gecompenseerd mag worden met een niet aangegeven EA-gebied. In eerste instantie was dit niet mogelijk.

Vanggewas na teelt stikstofbindend EA-gewas

Bedrijven die er voor gekozen hebben om de EA-verplichting in te vullen met de teelt van een stikstofbindend gewas en dit gewas voor 1 oktober oogsten, zijn verplicht een vanggewas te telen. Tot de stikstofbindende EA-gewassen behoren de volgende soorten: luzerne, lupine, esparcette, rolklaver, rode klaver, veldboon en voederwikke.

Voor de teelt van een vanggewas gelden in dit geval de volgende eisen:

- Het moet gaan om een toegestaan vanggewas (categorie 1 van de lijst met vanggewassen).
- Het vanggewas is aanwezig van 1 november tot 1 maart. Gedurende deze periode mag het vanggewas niet bewerkt, geoogst of vervoerd worden.

Vanggewas na maïs op zand- en lössgrond

Op grond van de mestwetgeving moet direct aansluitend aan de maïsogst een vanggewas ingezaaid worden. De volgende vanggewassen zijn toegestaan: gras, winterrogge, bladkool, bladrammenas, winter-tarwe, wintergerst, triticale en Japanse haver. Het vanggewas mag niet voor 1 februari 2015 vernietigd worden.

Nb-vergunningen en voorlopige emissiefactoren

Een melkveehouder kreeg een Nb-vergunning voor een nieuwe rundveestal. Voor het stalsysteem was nog geen definitieve emissiefactor vastgesteld, maar er was wel een voorlopige factor van 4,7 kg ammoniak per jaar per dier toegekend.

Twee milieuverenigingen stelden dat een voorlopige emissiefactor na een periode nog kan worden bijgesteld en mogelijk hoger blijkt te zijn dan waarmee rekening is gehouden. Dit zou negatieve gevolgen kunnen hebben voor de betrokken Natura 2000-gebieden.

De Raad van State wees deze stelling af. De vergunning was terecht afgegeven op grond van de beste wetenschappelijke kennis op het moment van vergunningsverlening.

Ook bestond er volgens de Raad van State geen aanleiding om voorschriften aan de Nb-vergunning te verbinden op grond waarvan de veehouder maatregelen zou moeten treffen indien de definitieve emissiefactor hoger zou uitvallen. Eventuele wijzingen van de emissiefactoren na de datum van de verlening van de vergunning, kunnen er volgens de raad niet toe leiden dat een onherroepelijke vergunning moet worden gewijzigd of ingetrokken.

Opleggen randvoorwaardenkorting niet altijd nodig

Landbouwers die rechtstreekse steun uit het GLB-beleid ontvangen, dienen te voldoen aan de randvoorwaarden. In geval van niet-naleving kan een korting op de uitbetaling van de betalingsrechten worden opgelegd, waarbij de hoogte van de sanctie afhankelijk is van de ernst, omvang en duur van de niet-naleving. Bij nalatigheid wordt in de regel een korting van 3% toegepast, bij opzet een korting van 20%.

Er bestaan situaties waarbij op basis van een beschrijving van ernst, omvang en duur van de niet-naleving wordt geoordeeld dat deze niet direct tot het opleggen van een korting moet leiden. In die gevallen is het zogenaamde vroegtijdig waarschuwingssysteem van toepassing. Dit systeem kan alleen worden toegepast bij een aantal expliciet benoemde randvoorwaarden (met name regels met betrekking tot het houden van dieren).

Volgens dit systeem wordt bij niet-naleving een waarschuwing gegeven met de opdracht aan de landbouwer binnen een bepaalde termijn de situatie te herstellen. Deze waarschuwing wordt alleen gegeven bij de eerste niet-naleving van de desbetreffende randvoorwaarde in een periode van drie jaar. Voor 2015 tellen dus niet-nalevingen in 2013 en 2014 mee. Een waarschuwing wordt geregistreerd bij RVO.nl. Een niet-naleving die binnen de vastgestelde termijn door de landbouwer is gecorrigeerd, wordt niet als een niet-naleving beschouwd en is daarmee 'afgedaan'. De registratie van de niet-naleving wordt door RVO.nl ongedaan gemaakt.

Wanneer binnen drie jaar nadat de waarschuwing is afgegeven, blijkt dat de landbouwer de situatie niet binnen de vastgestelde termijn heeft gecorrigeerd, wordt alsnog een verlaging van 1% met terugwerken de kracht toegepast.

Indien blijkt dat de landbouwer een van de genoemde randvoorwaarden binnen drie jaren nogmaals niet naleeft, is het vroegtijdig waarschuwingssysteem niet meer van toepassing en geldt het gewone regime.

Eisen bovengrondse opslag diesel

In de praktijk bestaan er veel vragen over welke eisen gelden voor de opslag van diesel. Het Activiteitenbesluit en de –regeling geven vier opties voor de bovengrondse opslag van diesel, elk met hun certificaat- en keuringseisen. Deze opties zijn:

- verpakking tot 300 liter;
- IBC-verpakking;
- stationaire opslagtank;
- mobiele opslagtank.

Alle opslag van diesel tot 300 liter wordt gezien als verpakking. Dit kan bijvoorbeeld een fles, jerrycan, drum of klein mobiel tankje zijn. Voor verpakkingen geldt in principe geen keuringseis. Wel zijn bodembeschermende voorzieningen verplicht. Dat kan een vloeistofdichte vloer of lekbak zijn, of een deugdelijke verpakking boven een vloeistofkerende vloer.

Bij opslagen van meer dan 300 liter moeten eveneens bodembeschermende voorzieningen aanwezig zijn en is altijd een certificaat nodig. Een IBC-verpakking en een mobiele opslagtank dienen elke 2,5 jaar herkeurd te worden, een stationaire opslagtank elke 15 of 20 jaar.

Sommige opslagvoorzieningen kunnen aan meerdere van deze opties voldoen. Dan is het aan de ondernemer om de opslagvorm te kiezen en bijbehorende stukken te overleggen.

Let op: Er worden dieseltanks verkocht die niet voldoen aan een van de vier opties. Die tanks zijn ongeschikt voor de opslag van diesel.

Planschade voor omwonenden windmolenpark

De rechtbank heeft in twee zaken geoordeeld dat twee omwonenden van een windmolenpark in het buitengebied van Reusel in aanmerking komen voor planschade de wegens waardevermindering van hun woningen.

De gemeente had op verzoek van de omwonenden een tegemoetkoming toegekend en speelde de claims door naar Eneco, de eigenaar van het windmolenpark. Eneco ging hiertegen in beroep bij de rechtbank.

De rechtbank oordeelde dat de bouw van het windmolenpark in het betreffende gebied niet was te verwachten en ook niet paste in het ruimtelijke beleid van de gemeente. De schade voor de omwonenden behoorde daarom niet tot het normaal maatschappelijk risico van beide omwonenden. In beide gevallen bedroeg de schade meer dan 2% van de waarde van de betrokken onroerende zaken (de uitbetalingsgrens voor planschade), zodat niet gesproken kon worden van geringe schade die niet voor vergoeding in aanmerking komt.

Een van beide omwonenden had een landbouwbedrijf. Hoewel de schade alleen betrekking had op de woning en tuin, moest bij de bepaling van het forfait van 2% ook rekening worden gehouden met de waarde van de bedrijfsgebouwen. Dit had tot het gevolg dat het toegekende schadebedrag lager uitviel.

N.B.

Een tegemoetkoming in planschade kan worden toegekend als men schade (inkomensderving of waardevermindering onroerende zaken) lijdt of zal lijden als gevolg van planologische maatregelen (bijvoorbeeld door wijziging bestemmingsplan). Een aanvraag voor een tegemoetkoming moet worden ingediend binnen vijf jaar na het moment waarop de oorzaak onherroepelijk is geworden.

Landschapselementen inzetbaar voor EA-verplichting

Er worden een aantal vereenvoudigingen doorgevoerd in het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid. De belangrijkste wijziging is, dat vanaf 2016 bepaalde landschapselementen meegeteld mogen worden als ecologische aandachtsgebied (EA).

Deze mogelijkheid was reeds ingebouwd in de EU-verordeningen, maar de EU-eis dat een lidstaat alle potentieel subsidiabele landschapselementen moest registeren weerhiel Nederland ervan om in 2015 van deze mogelijkheid gebruik te maken. De EU heeft deze eis laten varen en staat toe dat alleen door landbouwers aangevraagde landschapselementen worden geregistreerd.

Nederland heeft daarom besloten dat vanaf 2016 heggen, houtwallen, bomenrijen, solitaire bomen, boomgroepen en poelen/vijvers gebruikt kunnen worden voor de invulling van de EA-verplichting. Nederland maakt geen gebruik van de mogelijkheid om ook sloten hiervoor te gebruiken. Sloten zouden onvoldoende bijdragen aan de biodiversiteit.

Forse aanscherping MDV-eisen

De eisen voor de Maatlat Duurzame Veehouderij (MDV) worden zeer waarschijnlijk per 1 januari 2016 fors aangescherpt. Dit is een gevolg van het besluit emissiearme huisvesting, dat per 1 augustus 2015 in werking is getreden.

Veel nieuwe stallen worden gebouwd volgens de MDV-eisen, waarmee ze in aanmerking kunnen komen voor fiscale subsidies (Vamil en milieu-investeringaftrek). De MDV stelt eisen op het gebied van ammoniakemissie, bedrijf & omgeving, brandveiligheid, diergezondheid, dierenwelzijn, energie en fijnstof.

Aangezien de MDV bovenwettelijke eisen stelt, zullen de eisen voor ammoniak veel strenger worden. Dit zal met name gelden voor stallen voor melkvee, vleeskui-kens en leghennen. Daarnaast heeft de pluimvee-sector vanaf 1 juli te maken met strengere eisen voor de uitstoot van fijnstof.

In de varkenshouderij zullen de MDV-eisen op het gebied van brandveiligheid strenger worden.

Tip: Hebt u bouwplannen voor het komend jaar? Overweeg dan om nog gebruik te maken van de MDV 2015. De opdrachtbevestigingen zullen dan nog dit jaar getekend moeten worden.

Belangrijke data

14 oktober

Uiterste datum inzaai EA-vanggewas (bij gebruikmaking van uitstelmogelijkheid)

Met onze Agro-Nieuwsbrief willen wij u op de hoogte houden van de ontwikkelingen die mogelijk uw bedrijf raken. Wij hebben aan de samenstelling de grootst mogelijke zorg besteed. Wij aanvaarden echter geen aansprakelijkheid voor niet (meer) juiste informatie. Wilt u op basis van deze informatie actie ondernemen, dan is nader advies noodzakelijk. Voor een dergelijk advies kunt u een afspraak met ons maken.